

РЕШЕНИЕ

№ 1805

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13956** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 10.09.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, I състав по н а х дело № 20733/ 2018 г. е потвърдено Наказателно постановление № 164/ 09.11.2018 г., издадено от председателя на Държавна комисия по хазарта, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл.100, ал.1 от Закона за хазарта /ЗХ/ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл.45, ал.2, т.4 от ЗХ.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма]. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът, редовно призован, се представлява от адв. С., която поддържа жалбата.

Ответникът не се представлява в съдебно заседание, но отрича основателността на

касационната жалба в писмен отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същества, е неоснователна.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС, на 04.09.2018 г. инспектори в ДКХ извършили проверка в игрална зала, находяща се в [населено място], [улица], в която се организират хазартни игри с игрални автомати от [фирма] с Удостоверение за издаден лиценз за организиране на хазартни игри № 000030-785/23.01.2018 г. В хода на проверката са изискани документи за самоличност на намиращите се в залата лица, при което е установено лице без документи за самоличност /без лична карта, паспорт или СУМПС/, представило се като Р. С. С.. При така установеното на [фирма] е съставен АУАН № 001282/164/ 23.10.2018 г. за нарушение на чл.45, ал.2, т.4 от ЗХ, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН, както и че визираното в наказателното постановление административно нарушение е доказано по несъмнен начин и не са налице основания случаят да се квалифицира като маловажен.

Решението е правилно.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, като е събрал съгласно чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е, поотделно и съвкупността им, събраните и в административнонаказателното производство, и в хода на съдебното следствие доказателства, писмени и гласни, които са еднопосочни и достатъчни за установяване на обстоятелствата от предмета на доказване в определените с чл.102 НПК вр. чл.84

ЗАНН граници.

Съответен на доказателствата по делото е изводът на въззивния съд, че твърдяното нарушение е доказано по несъмнен начин. В случая е безспорно установено, че по време на проверката от инспекторите на ДКХ в игралната зала е установено лице без документ за самоличност. Съгласно чл. 45, ал. 2, т. 4 от ЗХ в игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица без документи, удостоверяващи тяхната самоличност. В момента на извършване на проверката Р. С. С. е бил без документи за самоличност, което изрично е отразено в съставения Констативен протокол № 006943 от 04.09.2018г., подписан от проверяващите инспектори на ДКХ, управителя на игралната зала и крупнето. В същия смисъл са и дадените писмени обяснения от лицето, както и обясненията на управителя на игралната зала, в които посочва, че е допуснат клиент без документи за самоличност, който заявил, че документите му са в болнично заведение.

Правилно Софийският районен съд не е кредитирал показанията на свидетелите на [фирма] – Д. Б. – управител на игралната зала и Т. Р. – охрана на игралната зала. Тези показания се намират в противоречие с писмените обяснения, дадени от самата Д. Б. в хода на административната проверка, в които потвърждава, че към момента на проверката Р. С. не е разполагал с документ за самоличност. Следва да се отбележи, че дори лицето да е било в държане на документ за самоличност, след като не е представил същия по време на проверката и не указал по друг начин наличието на такъв документ у себе си, единственият обоснован извод на проверяващите органи се явява този за липса документ за самоличност. Освен това при преценката за осъществяване на фактическия състав на нарушението неотнормено е обстоятелството дали лицето е представило документ за самоличност на по-ранен етап, а след това този документ е оставен на място, извън игралната зала. Изискването на нормата е категорично: лицата, допуснати в игралната зала следва да държат в себе си документ за самоличност, който удостоверява тяхната самоличност.

Неоснователен е доводът в касационната жалба, че инспекторите от ДКХ нямат правомощия да проверяват документи за самоличност. Съгласно чл. 89, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от ЗХ длъжностни лица с контролни функции извършват проверки на място и по документи за спазването на този закон, като по време и за целите на извършваната проверка установяват административни нарушения. Неспазването на забраната по чл. 45, ал. 2, т. 4 от ЗХ е прието за административно нарушение, скрепено със санкционната норма на чл. 110, ал. 1 от ЗХ. Следователно проверката за наличие на документи за самоличност е част от процеса по установяване на административно нарушение на чл. 45, ал. 2, т. 4 от ЗХ, т.е. извършва се съобразно контролните правомощия на инспекторите по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗХ.

Настоящият състав изцяло споделя извода на въззивния съд, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира

решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, ал.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.09.2019 г., постановено по н. а. х. дело № 20733/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 1 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.